

севий е с ТИПИЧНО СРЕДНОВЕКОВНА ДРЕХА ОТ ЕПОХАТА НА ВЪЗРАЖДАНЕТО. Най-вероятно, защото е живял не по-рано от епохата на Възраждането.

Макар историята на Скалигер да поставя Евсевий в IV в., уж в 260–340 г., [936], т. 1, с. 519, известният му труд „История на времената от началото на света до Никейския събор“ – така наречената „Хроника“, както и трудът на Йероним Блажени, са ОТКРИТИ ЕДВА ПРЕЗ КЪСНОТО СРЕДНОВЕКОВИЕ. Нещо повече, историците пишат: „Гръцкият оригинал (на Евсевий – А. Ф.) сега съществува само като откъси и е допълнен със свободния латински превод на бл. Йероним“ [267], с. VIII, Увод. Любопитно е, че през XIV в. Никифор Калист се опитва да напише нова история на първите три века, тоест да „повтори“ „Историята“ на Евсевий, „но не е успял да направи нищо повече, освен да повтори казаното от Евсевий“ [267], с. XI. А трудът на Евсевий е публикуван чак през 1544 г., вж. [267], с. XIII, тоест доста ПО-КЪСНО от труда на Никифор, затова е уместен въпросът: дали пък книгата на „античния“ Евсевий не ползва за основа средновековния труд на Никифор Калист?

На рис. 1.7 е картината на художниците Cesare Nebbia и Giovanni Guerrea, създадена уж през 1585–1590 г. Според историците, тук виждаме как „Свети Йероним с питомния си лъв отива в библиотеката на Евсевий (чиято „Хроника“ Йероним е превел) в Цезарея“ [1374], с. 45. Но ние виждаме ТИПИЧНО СРЕДНОВЕКОВНА СЦЕНА ОТ ЕПОХАТА НА ВЪЗ-

Рис. 1.6. „Евсевий Кесарийски. Летописец и съратник на Константин Велики. Фрагмент от фреската на Пиетро дела Франчески в църквата „Св. Франциск“ (Фрецо, Италия). 1455 г.“ [140], с. 80. Трябва да отбележим, че разриът между времето на Скалигеровото датиране на живота на Евсевий – като уж IV в. от н.е., и времето, когато е създаден портретът на Евсевий, прави ПОВЕЧЕ ОТ ХИЛЯДА ГОДИНИ. Най-вероятно, това е резултат от хронологичното изместяване с около 1053 г., „изпратило“ Евсевий Кесарийски, живял през XV в., във фантомния Скалигеров IV в. Портретът е взет от [140], с. 80.